

Lovforslaget sattes til forhandling.

### Forhandling

**Ole Vagn Christensen (S):**

En af de glædelige begivenheder i slutningen af 1986 var, at et stort flertal i Folketinget vedtog Socialdemokratiets forslag om at fastholde den kommunale forpligtelse til at afsætte midler til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden i 1987, samtidig med at aldersgruppen for aktiviteterne blev udvidet til også at omfatte unge mellem 25 og 29 år.

Vi vedtog samtidig, at der i starten af dette år skulle komme et samlet udspil fra regeringen om principperne for en fremtidig indsats for dette vigtige område for årene 1988-90.

Socialdemokratiet har bidraget med sine tanker i beslutningsforslag nr. B 9.

Jeg må nok sige, at ministerens udspil virker tyndt. I dette lovforslag tager man fat på to hjørner uden at se på hele feltet. Der kan være nogle særlige begrundelser for, at man ønsker en sådan fremgangsmåde, men vi må huske at tage de samlede virkninger af ændringerne med i vores bedømmelse.

Det, ministeren ønsker, er at lade kommunerne finansiere forøgede udgifter til kontanthjælp til unge af beskæftigelsesmidlerne.

Vi er positive, vi er glade for ændringen af bistandsloven og hilser med glæde, at de unges økonomiske forhold forbedres noget, men vi er meget skeptiske over for dette forslag. Men vi har ministerens udtalelse for, at det drejer sig om små beløb, som ikke vil få nogen afgørende indflydelse på den kommunale aktivitet på beskæftigelsesområdet.

Vi har imidlertid fået nogle andre tal, bl.a. fra Landsforeningen af Beskæftigelseskonsulenter. De er langt, langt større, og disse tal gør, at vi ikke umiddelbart kan støtte lovforslaget. Under udvalgsarbejdet må vi have klarlagt omfanget af den overførsel, som vil finde sted, hvis vi gennemfører dette forslag. Jeg må derfor sige, at Socialdemokratiets holdning vil afhænge af dette resultat.

Jeg vil godt understrege, at vi selvfølgelig ikke kan acceptere en egentlig nedgang i aktivitetsniveauet i kommunerne på beskæftigelsesområdet. Det vil være stik imod intentionerne i forliget fra december 1986, hvor det var Socialdemokratiets agt at fastholde aktiviteten af hensyn til de unge, og vi håber og

så, at det folketingsflertal, der var herfor, fortsat er enig med os i dette.

Jeg skal ikke her bede om at få nogen bekræftelse fra nogen af disse partier, for det var vi jo næsten alle sammen enige om. Jeg må bare konstatere, at det jo ikke er den eneste ændring, dette forslag drejer sig om. Der er også en anden ændring, som man foreslår at vi tager med her, og den går på nogle af de fremtidige principper på området. Jeg mener faktisk, at vi var bedre tjent med at afvente et samlet udspil som tidligere vedtaget. Man kan frygte, at kun nogle kommuner vil gennemføre meningsfyldte projekter, mens andre vil bruge pengene på ting, som ikke får den væsentlige betydning for den enkelte unges fremtidssituation. Det kan i hvert fald være noget, der kommer til at køre i cirkel og vender tilbage.

Vi mener, som vi også har givet udtryk for i beslutningsforslag nr. B 9, og som vi jo var enige med arbejdsministeren i, da han udtalte, at i de regionale områder observerer man hurtigst, hvordan situationen er, at disse organer må langt, langt stærkere ind i billedet, når man skal lave nogle egentlige prioriteringer med hensyn til, hvad man skal gøre og hvad man ikke skal gøre i det enkelte område.

Jeg kan derfor sige, at Socialdemokratiet kan ikke støtte denne del af lovforslaget og tager forbehold for konsekvenserne af forslaget om at overføre beskæftigelsesmidler til finansiering af kontanthjælp. Men viser det sig, at vi kan finde nogle fornuftige løsninger – og hvorfor skulle vi ikke kunne det ud fra de intentioner, som ministeren selv har anført, nemlig at det, det drejer sig om, er, at vi får også den langsigtede indsats med ind i billedet – så mener vi faktisk, at ministeren burde give os den nødvendige tid til at klare dette. Så skulle vi nok kunne nå en fornuftig ordning.

**Connie Hedegaard (KF):**

Ligesom Socialdemokratiet kan Det Konservative Folkeparti naturligvis ikke acceptere nogen som helst nedgang i aktivitetsniveauet på beskæftigelsesområdet, men det er jo mildest talt heller ikke det, der vil være konsekvensen af dette lovforslag; tværtimod ligger arbejdsministerens forslag fint i forlængelse af vores og arbejdsministerens øn-